

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-330/20

ACMO Sàrl
przeciwko

Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Wyrok Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) z dnia 22 listopada 2023 r.

Unia gospodarcza i walutowa – Unia bankowa – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych (SRM) – Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja Banco Popular Español – Decyzja SRB odmawiająca przyznania rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom dotkniętym działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Wycena różnicy w traktowaniu – Niezależność podmiotu dokonującego wyceny

- 1. Polityka gospodarcza i pieniężna – Polityka gospodarcza – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych – Przyjęcie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Uprawnienia dyskrecjonalne Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) – Zakres – Wniosek o wypłatę rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom – Ocena bardzo złożonych okoliczności faktycznych o charakterze naukowym i technicznym – Złożone oceny ekonomiczne – Szerokie uprawnienia dyskrecjonalne – Kontrola sądowa – Granice – Oczywisty błąd w ocenie – Ciężar dowodu [Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 41 ust. 2 lit. a)]*

(zob. pkt 39–45, 68)
- 2. Postępowanie sądowe – Termin do przedstawienia dowodów – Artykuł 85 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem – Zakres stosowania – Dowód przeciwny i rozszerzenie wniosków dowodowych – Wylączenie – Artykuł 92 § 7 regulaminu postępowania przed Sądem – Zakres stosowania – Dowód przeciwny i rozszerzenie wniosków dowodowych – Włączenie (regulamin postępowania przed Sądem, art. 85 § 2, art. 92 § 7)*

(zob. pkt 50)
- 3. Postępowanie sądowe – Środki organizacji postępowania – Żądanie przedstawienia dokumentów – Swobodna ocena przysługująca sądowi Unii – Obowiązki wnioskodawcy [regulamin postępowania przed Sądem, art. 88 § 1, art. 89 § 3 lit. d)]*

(zob. pkt 263, 286)

4. *Polityka gospodarcza i pieniężna – Polityka gospodarcza – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych – Przyjęcie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Mechanizm wypłaty rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom – Metoda wyceny sposobu, w jaki zostaliby potraktowani akcjonariusze i wierzyciele w ramach standardowego postępowania upadłościowego – Niezależność podmiotu dokonującego wyceny – Zakres (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 806/2014, rozporządzenie Komisji 2016/1075)*

(zob. pkt 336)

5. *Instytucje Unii Europejskiej – Wykonywanie uprawnień – Delegacja uprawnień – Przesłanki – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych – Mechanizm wypłaty rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom – Dokonana przez wyceniającego ocena sposobu, w jaki zostali potraktowani akcjonariusze i wierzyciele, których dotyczy decyzja w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Dopuszczalność – Delegowanie przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) jej uprawnień decyzyjnych na wyceniającego – Brak [rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 806/2014, art. 20 ust. 16–18, art. 76 ust. 1 lit. e); rozporządzenie Komisji 2018/344]*

(zob. pkt 357–360, 364, 365)

Streszczenie

Skarżące w sprawach połączonych T-302/20, T-303/20 i T-307/20 oraz w sprawie T-304/20 są osobami fizycznymi i prawnymi, które były akcjonariuszami Banco Popular Español, SA (zwanego dalej „Banco Popular”), zanim przyjęto w odniesieniu do niego program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W sprawie T-330/20 chodzi natomiast o fundusze inwestycyjne, które przed przyjęciem tego programu posiadały własne instrumenty kapitałowe, za wyjątkiem jednego z nich, który wstąpił w prawa podmiotu posiadającego obligacje Banco Popular.

W dniu 7 czerwca 2017 r., podczas sesji wykonawczej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), w odniesieniu do Banco Popular¹ przyjęto, na podstawie rozporządzenia nr 806/2014², program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zatwierdzony tego samego dnia przez Komisję Europejską³.

Przed przyjęciem tego programu SRB zatrudniła w charakterze rzeczoznawcy firmę Deloitte Réviseurs d'Entreprises (zwaną dalej „wyceniającym”), aby ta przeprowadziła wycenę Banco Popular przed dokonaniem ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wycenę różnicy w sposobie traktowania go już po dokonaniu tej ewentualnej restrukturyzacji

¹ Decyzja SRB/EES/2017/08 dotycząca przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular (zwanego dalej „programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

³ Decyzja Komisji Europejskiej (UE) 2017/1246 zatwierdzająca program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular (Dz.U. 2017, L 178, s. 15).

i uporządkowanej likwidacji. W dniu 6 czerwca 2017 r. wyceniający przekazał SRB wycenę (zwaną dalej „wyceną nr 2”), której celem było oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań Banco Popular oraz przedstawienie szacunkowego sposobu potraktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku, gdyby Banco Popular został objęty standardowym postępowaniem upadłościowym, a także dostarczenie informacji pozwalających na podjęcie decyzji w sprawie akcji i instrumentów właścicielskich, które mają zostać przeniesione, i umożliwiających SRB określenie warunków handlowych do celu zastosowania instrumentu zbycia działalności. Uznawszy, że wymagane warunki⁴ zostały spełnione, SRB w programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanowiła poddać Banco Popular tej procedurze. Po przeprowadzeniu przez hiszpański organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, FROB) przejrzystego i otwartego procesu sprzedaży nowe akcje Banco Popular zostały przeniesione na Banco Santander SA.

Po przyjęciu programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyceniający przekazał SRB wycenę różnicy w traktowaniu⁵ (zwaną dalej „waloryzacją nr 3”) mającą na celu ustalenie, czy akcjonariusze i wierzyciele, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, zostaliby – w przypadku objęcia tego banku standardowym postępowaniem upadłościowym – potraktowani w sposób lepszy niż ten, w jaki potraktowano ich wskutek restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wycena ta została przeprowadzona w ramach scenariusza likwidacji, w zastosowaniu prawa hiszpańskiego, na moment przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wyceniający uznał, że wszczęcie standardowego postępowania upadłościowego doprowadziłoby do nieplanowanej likwidacji. Doszedł on do wniosku, że w ramach takiej procedury nie oczekiwano jakiegokolwiek odzyskiwania środków i że w związku z tym nie zachodziła tu różnica w porównaniu ze sposobem potraktowania wynikającym z działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Następnie, aby móc podjąć ostateczną decyzję w przedmiocie konieczności przyznania im rekompensaty dzięki skorzystaniu z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁶, SRB zwróciła się do akcjonariuszy i wierzycieli, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, o poinformowanie jej o tym, czy są oni zainteresowani skorzystaniem z prawa do bycia wysłuchanym w odniesieniu do decyzji wstępnej w tej kwestii⁷, w której SRB w świetle wyceny nr 3 stwierdziła, że nie jest zobowiązana do wypłacenia im rekompensaty. Procedura dotycząca prawa do bycia wysłuchanym została przeprowadzona w dwóch następujących po sobie etapach; na pierwszym z nim, etapie rejestracji, akcjonariusze i wierzyciele, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, zostali wezwani do wyrażenia chęci skorzystania z prawa do bycia wysłuchanym; następnie zaś, na etapie konsultacji, podmioty, których to dotyczyło, mogły przedstawić swoje uwagi na temat decyzji wstępnej, do której została załączona jawna wersja wyceny nr 3.

⁴ Na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia nr 806/2014.

⁵ Na podstawie art. 20 ust. 16–18 rozporządzenia nr 806/2014.

⁶ Na podstawie art. 76 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 806/2014.

⁷ Wstępna decyzja SRB w sprawie konieczności przyznania rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom, w stosunku do których zastosowano działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular i w sprawie rozpoczęcia procedury w związku z prawem do bycia wysłuchanym (SRB/EES/2018/132) (zwaną dalej „decyzją wstępną”).

Po zakończeniu tego etapu konsultacji SRB przeanalizowała mające znaczenie dla sprawy uwagi i otrzymała od wyceniającego dokument wyjaśniający, w którym wyceniający potwierdził to, że wyszczególnione w wycenie nr 3 strategia i różne hipotetyczne scenariusze likwidacji, a także zastosowane w niej metody i przeprowadzone w niej analizy pozostają aktualne.

W dniu 17 marca 2020 r. SRB przyjęła decyzję SRB/EES/2020/52 mającą na celu ustalenie, czy akcjonariuszom i wierzycielom, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, należy przyznać rekompensatę (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”), w której uznała, że wyceniający był niezależny, a wycena nr 3 była zgodna z mającymi zastosowanie ramami prawnymi oraz wystarczająco uzasadniona i wyczerpująca. SRB przedstawiła też uwagi przekazane przez tych akcjonariuszy i wierzycieli oraz ich ocenę sytuacji i doszła do wniosku, że nie ma różnicy między sposobem, w jaki rzeczywiście potraktowano akcjonariuszy i wierzycieli, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, a sposobem, w jaki potraktowano by ich, gdyby w dniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular został objęty standardowym postępowaniem upadłościowym.

W swoich wyrokach, w których Sąd zadecydował o oddaleniu trzech opartych na art. 263 TFUE skarg, miał on po raz pierwszy sposobność wypowiedzieć się w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności decyzji SRB dotyczącej ewentualnej rekompensaty dla akcjonariuszy i wierzycieli, których dotyczą działania podjęte w odniesieniu do banku w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym względzie Sąd zbadał szereg podniesionych w tych trzech skargach nowych kwestii, w szczególności odnoszących się do oceny sytuacji, w jakiej znajdowałiby się ci akcjonariusze i wierzyciele w przypadku, gdyby Banco Popular został objęty standardowym postępowaniem upadłościowym, niezależności wyceniającego, prawa do bycia wysłuchanym w toku postępowania, prawa do skutecznego środka prawnego i prawa własności.

Ocena Sądu

W pierwszej kolejności Sąd oddalił zarzuty szczegółowe dotyczące tego, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem w zakresie dotyczącym zbadania kwestii tego, czy dawni akcjonariusze Banco Popular zostaliby potraktowani lepiej w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

Po pierwsze, Sąd zauważył, z jednej strony, że z przepisów rozporządzenia nr 806/2014 jasno wynika, iż odniesienie się⁸ do sposobu, w jaki zostaliby potraktowani akcjonariusze i wierzyciele danego podmiotu, gdyby został on objęty standardowym postępowaniem upadłościowym, odsyła do sposobu ich hipotetycznego potraktowania w przypadku likwidacji tego podmiotu. Z drugiej strony określona w rozporządzeniu delegowanym 2018/344⁹ metoda wyceny tego sposobu potraktowania odpowiada wartości upłynionych aktywów tej instytucji, a zatem – likwidacji, tak jak została ona zdefiniowana w art. 3 ust. 1 pkt 42 rozporządzenia nr 806/2014.

⁸ Na podstawie art. 20 ust. 16–18 rozporządzenia nr 806/2014.

⁹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/344 z dnia 14 listopada 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metod wyceny różnicy w traktowaniu w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2018, L 67, s. 3).

Po drugie, dokonywane w celu ustalenia, czy doszło do różnicy w traktowaniu, porównanie dotyczy sposobu, w jaki rzeczywiście potraktowano akcjonariuszy i wierzycieli, których dotyczą działania podjęte w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wyceny sytuacji, w której znajdowaliby się oni w przypadku, gdyby działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zostało podjęte, czyli gdyby dany podmiot został zlikwidowany.

Po trzecie, Sąd stwierdził, iż ramach oceny różnicy w traktowaniu będącej efektem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której zadecydował FROB, prawo hiszpańskie przewiduje, że scenariuszem kontrfaktycznym jest scenariusz likwidacji podmiotu z uwzględnieniem przepisów hiszpańskiego prawa dotyczących likwidacji. Doszedł on na tej podstawie do wniosku, że określenie różnicy w traktowaniu powinno opierać się na scenariuszu likwidacji, co wyklucza możliwość scenariusza opartego na dalszym prowadzeniu działalności przez dany podmiot i na zawartym z wierzycielami układzie.

Po czwarte, Sąd wyjaśnił, że przewidziany w wycenie nr 3 kontrfaktyczny scenariusz likwidacji należało określić w świetle sytuacji, w której znajdował się Banco Popular w dniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym dniu Banco Popular nie był w stanie dalej prowadzić swojej działalności ze względu na swoją sytuację płynnościową, gdyż znajdował się na progu upadłości lub był nią zagrożony, oraz na to, że możliwe było cofnięcie jego licencji bankowej i z tego względu niewykonalne były zarówno układ, jak i scenariusz niewypłacalności zakładający, że przedsiębiorstwo dalej prowadzi swą działalność.

Podobnie Sąd oddalił argument, zgodnie z którym wyceniający powinien był przeprowadzić wycenę Banco Popular, rozważając w jej ramach sprzedaż tej instytucji w całości lub jej poszczególnych jednostek operacyjnych, co wiązałoby się z dalszym prowadzeniem działalności przez to przedsiębiorstwo. Wyceniający nie popełnił zatem błędu, stosując metodologię opartą na scenariuszu likwidacji i sprzedaży aktywów indywidualnie lub portfelami.

Po piąte, zaskarżona decyzja nie jest dotknięta żadnym oczywistym błędem w ocenie zarówno w odniesieniu do uwzględnienia maksymalnego czasu trwania postępowania likwidacyjnego wynoszącego siedem lat, biorąc pod uwagę w szczególności cel polegający na przeprowadzeniu likwidacji w rozsądnym terminie, a także niepewność, którą wywołałoby przedłużanie okresu likwidacji, jak i w odniesieniu do wyceny portfeli kredytów niezagrożonych i kredytów zagrożonych, spółek zależnych Banco Popular prowadzących działalność na rynku nieruchomości oraz ryzyka prawnego.

W drugiej kolejności Sąd oddalił zarzut dotyczący braku niezależności wyceniającego.

Po pierwsze, zauważył on, że okoliczności niniejszej sprawy z jednej strony nie świadczą o tym, iż na dokonaną przez wyceniającego wycenę nr 3 miało wpływ to, że przeprowadził on wycenę nr 2, i z drugiej strony przeczą argumentowi, zgodnie z którym, racjonalnie rzecz biorąc, można go było uznać za nieobiektywnego lub też stronniczego.

Przeprowadzona w wycenie nr 3 analiza różnicy w traktowaniu opiera się bowiem na sposobie, w jaki rzeczywiście potraktowano akcjonariuszy i wierzycieli, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular. Wycena aktywów i zobowiązań Banco Popular, o której mowa w pierwszej części wyceny nr 2, nie została uwzględniona w wycenie nr 3, a zatem nie mogła mieć wpływu na wyceniającego przy jej przeprowadzaniu.

Ponadto w wycenie nr 2 zawarty został szereg zastrzeżeń co do wiarygodności symulacji scenariusza likwidacji. W związku z tym Sąd oddalił zarzut szczegółowy oparty na tym, że wyceniający, by zachować swoją reputację zawodową, uznał się przy przeprowadzaniu wyceny nr 3 za związanego wnioskami zawartymi w wycenie nr 2.

Sąd oddalił też argument, zgodnie z którym wyceniający skłaniał się do unikania wszelkich korekt lub zmian wniosków wyciągniętych w wycenie nr 2, a to ze względu na to, że przeczą temu okoliczności, w jakich dokonano wycen nr 2 i nr 3. Wycena nr 3 opierała się bowiem na informacjach bardziej szczegółowych niż te, którymi dysponował wyceniający na etapie wyceny nr 2. Ponadto po otrzymaniu wyceny nr 2 SRB została poinformowana o tym, iż wyceniający powinien oprzeć się w wycenie nr 3 na nowych danych, a zatem – zmienić ocenę dokonaną w symulacji scenariusza likwidacji. Sporządzając wycenę nr 3, wyceniający nie ograniczył się do potwierdzenia wyniku symulacji zawartej w wycenie nr 2. Poza tym sam fakt, że wyceniający doszedł do tego samego wniosku, nie może wystarczyć do tego, by wykazać, że przy przeprowadzaniu wyceny nr 3 uznał się on za związanego oceną dokonaną w wycenie nr 2.

Wreszcie, Sąd oddalił zarzut szczegółowy dotyczący tego, że SRB powinna była zwrócić się do innego rzeczoznawcy w celu przeprowadzenia wyceny według innej metody, ponieważ ocena sposobu, w jaki zostali potraktowani akcjonariusze i wierzyciele, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, powinna była zostać przeprowadzona zgodnie ze scenariuszem likwidacji. Podobnie żaden z przepisów rozporządzenia nr 806/2014 czy też rozporządzenia delegowanego 2016/1075 nie stoi wyraźnie na przeszkodzie temu, aby wyceny nr 2 i 3 były przeprowadzane przez jednego i tego samego rzeczoznawcę.

Po drugie, Sąd oddalił zarzuty szczegółowe dotyczące braku niezależności wyceniającego ze względu na powiązania, jakie miały łączyć go z Banco Popular i Banco Santander.

W tym względzie zauważył on, że w dniu wyznaczenia wyceniającego jako niezależnego rzeczoznawcy, po pierwsze, tożsamość nabywcy nie była znana, w związku z czym nie było możliwości uwzględnienia powiązań mogących łączyć wyceniającego z Banco Santander, i, po drugie, wyceniający nie świadczył już usług audytorskich na rzecz Banco Santander.

Sąd podkreślił, że podczas całej procedury dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banco Popular SRB, tak jak powinna, czuwała, aby wyceniający przestrzegał przewidzianych w rozporządzeniu delegowanym 2016/1075¹⁰ wymogów niezależności, w szczególności zaś tych z nich, które dotyczą braku konfliktu interesów.

Tak więc SRB nie popełniła błędu, uznając, że usługi świadczone przez wyceniającego zarówno na rzecz Banco Popular, jak i na rzecz Banco Santander, nie mogły wpływać na jego osąd przy przeprowadzaniu wyceny nr 3, a zatem nie można było na ich podstawie ustalić, czy istnieje rzeczywisty lub potencjalny istotny wspólny dla nich interes lub konflikt interesów.

¹⁰ Zgodnie z art. 41 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2016, L 184, s. 1).

Podobnie żaden z podnoszonych argumentów nie może podważyć dokonanych przez SRB ocen dotyczących braku związku między, z jednej strony, świadczonymi przez wyceniającego na rzecz Banco Santander usługami audytorskimi i usługami dotyczącymi integracji Banco Popular, i, z drugiej strony, informacjami istotnymi dla wyceny nr 3, która dotyczyła wyłącznie oceny Banco Popular, nie zaś oceny Banco Santander.

Ponadto skarżące nie wyjaśniły, w jaki sposób te świadczone przez wyceniającego usługi mogły mieć wpływ lub być zasadnie uważane za mające wpływ na jego osąd przy przeprowadzaniu wyceny nr 3.

Poza tym Sąd uznał, iż stwierdzenie, że SRB powinna była uwzględnić wątpliwości co do braku obiektywności czy też bezstronności wyceniającego ze względu na powiązania łączące go z Banco Santander, wiąże się z wykazaniem, iż w sytuacji, gdy wyceniający uznał w wycenie nr 3, że sposób, w jaki zostaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego potraktowani akcjonariusze i wierzyciele, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, nie byłby lepszy niż ten, w jaki zostali oni potraktowani w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zamierzał on uprzywilejować Banco Santander. Ponadto, nawet wychodząc z założenia, że wyceniający w wycenie nr 3 miał stwierdzić, iż akcjonariusze i wierzyciele, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, zostaliby w przypadku likwidacji tego banku potraktowani w sposób lepszy niż ten, w jaki potraktowano ich wskutek restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, będąca tego efektem rekompensata zostałaby wypłacona przez jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie zaś przez Banco Santander.

Ponadto Sąd uznał, że wynik wyceny nr 3 pozostaje bez wpływu na zgodność z prawem decyzji o objęciu Banco Popular restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a także na wynik, do którego ten proces doprowadził, a mianowicie – jego sprzedaż na rzecz Banco Santander, i że nie może on skutkować przyznaniem akcjonariuszom i wierzycielom, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, prawa do odszkodowania ze strony Banco Santander.

Sąd doszedł do wniosku, że ze względu na to, iż wycena nr 3, niezależnie od jej wyniku, nie mogła wpłynąć na sytuację Banco Santander, wyceniający nie miał możliwości faworyzowania tego banku. W związku z tym istniejące między nimi powiązania nie mogą budzić uzasadnionych wątpliwości co do istnienia ewentualnych uprzedzeń czy też prowadzić do braku obiektywizmu lub bezstronności wyceniającego. Powiązania te nie stanowiły okoliczności mogącej podważyć niezależność wyceniającego przy przeprowadzaniu wyceny nr 3 i wyznaczenie go przez SRB na niezależnego rzeczoznawcę.

W trzeciej kolejności Sąd oddalił zarzut dotyczący podnoszonego naruszenia przysługującego akcjonariuszom i wierzycielom prawa do bycia wysłuchanym, do którego miało dojść w szczególności ze względu na to, że SRB zobowiązała ich do przedstawienia uwag w formularzu.

W tym względzie, po pierwsze, Sąd przypomniał, że poszanowanie prawa do bycia wysłuchanym należy zapewnić nawet w braku uregulowań przewidujących wyraźnie wykonywanie tego prawa oraz że ani w rozporządzeniu nr 806/2014, ani w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) nie przewidziano szczególnej procedury wykonywania prawa do bycia wysłuchanym. Tym samym dokonany przez SRB wybór, aby do zebrania uwag akcjonariuszy i wierzycieli, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

podjęte w odniesieniu do Banco Popular, wykorzystać formularz, wchodził w zakres uznania przysługującego jej przy organizacji tej procedury w celu umożliwienia tym akcjonariuszom i wierzycielom skorzystania z ich prawa do bycia wysłuchanym, pod warunkiem że mogą oni z niego skorzystać w skuteczny i użyteczny sposób.

Po drugie, w niniejszej sprawie Sąd zauważył, że SRB zbadała wszystkie otrzymane uwagi i w zaskarżonej decyzji wyjaśniła powód, dla którego niektóre z nich były bez znaczenia dla jej przyjęcia, i oddalił argument dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym ze względu na to, że SRB odrzuciła uwagi pozbawione znaczenia dla sprawy.

Po trzecie, stwierdził on, że pytania zawarte w tym formularzu zostały zredagowane w neutralny sposób w formie zwięzłego przedstawienia danego tematu i odesłania do odpowiednich części decyzji wstępnej lub wyceny nr 3, a następnie wezwania akcjonariuszy i wierzycieli, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, do przedstawienia uwag lub opinii na ten właśnie temat.

Po czwarte, Sąd oddalił argument dotyczący ograniczenia długości odpowiedzi na zawarte w formularzu pytania ze względu na to, że jest on czysto teoretyczny i nie można na jego podstawie wykazać w sposób wystarczający pod względem prawnym, że w braku takiego ograniczenia postępowanie mogłoby doprowadzić do innego wyniku.

Po pierwsze bowiem, uwagi przedstawione w toku postępowania dotyczącego prawa do bycia wysłuchanym w odpowiedzi na zawarte w formularzu pytania były przedmiotem przeprowadzonej w zaskarżonej decyzji szczegółowej analizy i były powodem przyjęcia przez wyceniającego dokumentu wyjaśniającego. Tak więc, nawet jeśli długość tych uwag był ograniczona, SRB i wyceniający ustosunkowali się do nich w drobiazgowy sposób.

Po drugie, skarżące nie wskazały, na które z tych uwag, innych niż te, które zostały sformułowane i na które SRB i wyceniający odpowiedzieli, nie mogły się one powołać ze względu na rozmiar formularza. Nie wyjaśniły one też tego, jakie dokumenty chciałyby załączyć do tego formularza.

W czwartej kolejności Sąd oddalił jako bezskuteczny zarzut, zgodnie z którym wycena nr 3 opiera się na błędnym założeniu dotyczącym sytuacji finansowej Banco Popular w chwili jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Przypomniał on bowiem, że oceny różnicy w traktowaniu należało dokonać w chwili przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ekspertyza banku Hiszpanii z dnia 8 kwietnia 2019 r., na której oparły się skarżące i której przedstawienie zostało nakazane w drodze środka dowodowego, dotyczy bowiem zdarzeń mających miejsce jeszcze przed restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją Banco Popular, które były bez znaczenia dla przeprowadzenia wyceny nr 3.

W piątej kolejności Sąd oddalił zarzut dotyczący tego, że SRB bezprawnie przeniosła na wyceniającego uprawnienia decyzyjne przyznane jej w rozporządzeniu nr 806/2014.

Po pierwsze, po stwierdzeniu, że skarżące nie podniosły zarzutu niezgodności z prawem rozporządzenia nr 806/2014, ani też zarzutów szczegółowych dotyczących wykonywania uprawnień dyskrecyjnych przez SRB czy też braku jasności odnośnie do ograniczenia jej uprawnień przez to rozporządzenie, ani też zarzutów szczegółowych opartych na naruszeniu przez SRB tego rozporządzenia ze względu na to, że działała ona poza uprawnieniami

przyznanymi jej przez to rozporządzenie, Sąd orzekł, że na podstawie argumentów podniesionych w celu zarzucenia SRB, że ta przyznała wyceniającemu swe uprawnienia decyzyjne, nie można wykazać, że doszło do naruszenia zasad dotyczących przekazywania uprawnień.

Po drugie, Sąd przypomniał, że decyzja o nieprzyznaniu rekompensaty akcjonariuszom i wierzycielom, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, została przyjęta właśnie przez SRB, nie zaś przez wyceniającego.

Ponadto zgodnie z rozporządzeniem nr 806/2014 ekonomiczne i techniczne aspekty oceny sposobu, w jaki zostaliby potraktowani ci akcjonariusze i wierzyciele w sytuacji, gdyby Banco Popular został objęty standardowym postępowaniem upadłościowym, powinny zostać ocenione przez niezależnego rzeczoznawcę, nie zaś przez samą SRB. Tak więc fakt powierzenia przez SRB przeprowadzenia wyceny nr 3 wyceniającemu nie może być interpretowany jako przekazanie mu uprawnienia do wydania decyzji.

Po trzecie, z jednej strony, w świetle przepisów rozporządzenia nr 806/2014, okoliczności polegającej na tym, że SRB zatwierdziła wnioski z wyceny nr 3, nie można interpretować w ten sposób, iż nie miała ona kontroli nad tym, czy przestrzegane są wymogi, które muszą być spełnione przez niezależnego rzeczoznawcę przy przeprowadzaniu przezeń wyceny. Z drugiej strony, z samej treści zaskarżonej decyzji wynika, że SRB nie poprzestała na streszczeniu wyceny nr 3 i dokumentu wyjaśniającego, lecz zbadła ich ważność w świetle uwag przedstawionych przez akcjonariuszy i wierzycieli, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular.

W szóstej kolejności Sąd oddalił zarzut dotyczący naruszenia prawa do skutecznego środka prawnego.

Co się tyczy nieujawnienia pewnych informacji w jawnej wersji wyceny nr 3, która została załączona do decyzji wstępnej, Sąd zauważył, że ocena SRB, zgodnie z którą zawarte w niej i następnie usunięte dane dotyczące rezerw na ryzyko prawne były objęte tajemnicą zawodową i miały poufny charakter, nie jest kwestionowana, podobnie jak bezsporne jest to, że na SRB spoczywa obowiązek ochrony poufnych danych¹¹. Ponadto skarżące nie twierdziły, że te usunięte dane są niezbędne do zrozumienia zaskarżonej decyzji lub do skorzystania z prawa do skutecznego środka prawnego przed sądem.

W siódmej kolejności Sąd oddalił zarzut dotyczący naruszenia prawa własności.

Sąd przypomniał, że rozporządzenie nr 806/2014 ustanawia mechanizm mający na celu zagwarantowanie akcjonariuszom i wierzycielom podmiotu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją słusznego odszkodowania zgodnie z wymogami określonymi w art. 17 ust. 1 karty.

¹¹ Na podstawie art. 88 ust. 5 rozporządzenia nr 806/2014.

W niniejszej sprawie, wobec tego, iż nie ustalono, że SRB dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając na podstawie wyceny nr 3, że akcjonariusze i wierzyciele, których dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w odniesieniu do Banco Popular, nie zostaliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego potraktowani lepiej niż w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, skarżące nie wykazały, iż wskutek zaskarżonej decyzji doszło do naruszenia ich prawa własności.

Ponadto nie można skutecznie utrzymywać, że SRB naruszyła art. 17 karty, ponieważ wartość rekompensaty zgodnie z zasadą nie pogarszania sytuacji wierzycieli została obliczona na podstawie najgorszego możliwego dla akcjonariuszy scenariusza, a mianowicie procedury likwidacji Banco Popular. Zastosowanie kontrfaktycznego scenariusza likwidacji jest bowiem zgodne z obowiązującymi przepisami.